

Împăcați într-un trup

Efeseni 2.11-22

SoundWords

© SoundWords, Online începând de la: 13.09.2018, Actualizat: 13.09.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Efeseni 2.11-22: De aceea aduceți-vă aminte că odinioară erați păgâni din naștere, numiți necircumciși de aceia care se numesc circumciși, în carne, de mâna omului; că în timpul acela erați fără Hristos, fără drept de cetățenie în Israel, străini de legămintele făgăduinței, fără nădejde și fără Dumnezeu în lume. Dar acum, în Hristos Isus, voi care odinioară erați depărtați, ați fost apropiați prin sângele lui Hristos. Căci El este pacea noastră, care din doi a făcut unul și a surpat zidul de la mijloc al despărțirii și în trupul Lui a înlăturat vrăjmășia dintre ei, legea poruncilor în rânduielile ei, ca să facă pe cei doi să fie în El Însuși **un singur** om nou, făcând pace; și a împăcat pe cei doi cu Dumnezeu într-**un singur trup**, prin cruce, prin care a nimicit vrăjmășia. El a venit astfel să aducă vestea bună a păcii vouă celor ce erați departe și pace celor ce erau aproape, căci prin El și unii și alții avem acces la Tatăl, printr-**un singur Duh**. Așadar voi nu mai sunteți nici străini, nici locuitori vremelnici, ci sunteți împreună cetățeni cu sfinții, oameni din casa lui Dumnezeu, fiind zidiți pe temeliea apostolilor și a prorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos Însuși. În El, toată clădirea, bine alcătuită, crește ca să fie un templu sfânt în Domnul. Și prin El și voi sunteți zidiți împreună, ca să fiți o locuință a lui Dumnezeu, în Duhul.

Citim aici că noi „am fost apropiați prin sângele lui Hristos”, apropiați de Dumnezeu și apropiați unii de alții. Noi, iudeii și națiunile (păgânii), am devenit o unitate, prin aceea că noi am devenit creștini. Legea, care a pricinuit vrăjmășia între iudei și națiuni, a fost făcută fără efect pentru ei în moartea lui Hristos. Dumnezeu a creat ceva cu totul nou. Acum întrebarea nu mai este, dacă cineva este iudeu sau este dintre națiuni, ci acum întrebarea este, dacă cineva este o creație nouă. Era o diferență mare, parțial cu vrăjmășie mare între poporul pământesc al lui Dumnezeu, care avea Legea sa, și națiuni, care erau fără Dumnezeu și fără făgăduințe. Însă indiferent de faptul dacă credincioșii erau mai înainte dintre iudei sau dintre națiuni – dacă ei sunt o creație nouă, între ei nu mai este nimic care să-i despartă. Ambele sisteme, atât al iudeilor cât și al națiunilor au fost înlăturate. În trupul lui Hristos nu mai este nici o vrăjmășie între iudei și națiuni. Acum este pace, nu numai pace cu Dumnezeu, ci și pace între ei.

În Efeseni 2 găsim un alt aspect al împăcării, pe care nu-l găsim așa de clar în celelalte epistole: noi am fost *împăcați într-un singur trup*: „... a împăcat pe cei doi cu Dumnezeu într-*un singur trup*, prin cruce” (Efeseni 2.16). Aici se accentuează aspectul colectiv al împăcării. Împăcarea creează relații noi nu numai între om și Dumnezeu, ci și între oameni. În acest un singur trup sunt numai relații minunate, ordonate de Dumnezeu. În acest un singur trup devine de asemenea vizibil, că nu numai națiunile au nevoie de împăcare, care în mod deosebit erau departe de Dumnezeu, deoarece ele erau și străine de făgăduințele lui Israel. Și iudeii aveau de asemenea nevoie de împăcare, și anume de o împăcare permanentă, de durată. Ziua împăcării (Levitic 16) trebuia repetată în fiecare an. Prin aceasta a devenit clar, că prin Lege nu s-a adus o împăcare de durată.

În Efeseni 2.22 se spune: „Și prin El și voi sunteți zidiți împreună, ca să fiți o locuință a lui Dumnezeu, în Duhul”. Vedem aici cum împăcarea ne duce la cele mai înalte gânduri ale lui Dumnezeu, la piatra de încheiere a Cuvântului Său (Coloseni 1.25), la marea taină „Hristos și Adunarea Sa”. Creștinii dintre iudei și creștinii dintre păgâni sunt puși împreună într-*un singur trup*, ca să fie o cu totul nouă „locuință a lui Dumnezeu în Duhul”. În acest trup totul este dependent de Hristos ca și Cap aflat în cer. Toate mădularele sunt legate unele cu altele

În modul cel mai apropiat și Duhul acționează pentru o comportare armonioasă a mădulelor între ele. Aici totul este ordonat conform gândurilor lui Dumnezeu: toate relațiile cu El, toate relațiile între ele.

Toate acestea sunt rezultate minunate ale împăcării, care desigur stă foarte strâns în legătură cu ceea ce a avut loc la cruce. Căci acolo omul a ajuns sub judecata lui Dumnezeu și primul om a fost înlăturat dinaintea lui Dumnezeu. Acum atât iudeul cât și păgânul au dispărut dinaintea lui Dumnezeu, acum este numai „omul nou” (Efesenii 2.15) în Hristos. Nu mai poate fi nici o vrăjmășie. Până astăzi! Dacă noi avem relații unii cu alții ca credincioși, nu mai contează ce am fost și ce ne-a despărțit odinioară. Noi toți am murit cu Hristos. Acum este valabil numai ceea ce este valabil în creația nouă. De aceea relațiile vechi în nici un caz nu ar mai trebui să se practice. Numai relațiile noi în Hristos ar trebui să ne influențeze și să ne pună în mișcare. Și aici vedem iarăși că împăcarea ne aduce în apropierea lui Dumnezeu: „Căci prin El și unii și alții avem acces la Tatăl, printr-un singur Duh” (Efesenii 2.18).

Desigur creștinii din zilele noastre (altfel decât credincioșii din Efes) aproape că nu mai au a face cu diferențele dintre iudei și cei care nu sunt iudei. Dar sunt alte diferențe: sărac și bogat, cu pregătire profesională și fără pregătire, recunoscut în societate și disprețuit, cu reflecții carismatice și retras, și așa mai departe. Dacă în comportarea și acțiunile noastre nu ținem seama că noi am devenit o creație nouă, în care aceste diferențe nu au nici o importanță, aceasta poate conduce la tensiuni mari, din care pot rezulta conflicte. Aceste conflicte fac necesară o împăcare reciprocă, care între creștinii credincioși necondiționat trebuie practică!

Să recapitulăm: De ce a fost înlăturată vrăjmășia dintre iudei și națiuni? Pe de o parte, deoarece elementul despărțitor, Legea, a fost înlăturată, și pe de altă parte, pentru că a fost creat „un om nou”, „creat după chipul lui Dumnezeu, de o dreptate și sfințenie a adevărului” (Efesenii 4.24). Viața acestui om nou nu permite nici o ceartă și nici o vrăjmășie între credincioși. (S-ar putea compara cu imaginea unui om sănătos, care nu se mutilează singur. Aceasta o fac numai oamenii care stau sub influențe rele.)

Tradus de la: [In einem Leib Versöhnt \(16\)](#)

Traducere: Ion Simionescu